

Europa-Parlamentet har nedlagt følgende påstande:

- Rådets afgørelse 2004/496/EF af 17. maj 2004 annulleres ⁽¹⁾.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Europa-Parlamentet har til støtte for sin påstand fremført fem anbringender.

De to første anbringender bestrider hjemlen for den anfægtede afgørelse. For det første har Parlamentet anført, at anvendelsen af artikel 95 EF ikke er berettiget, navnlig i betragtning af Domstolens nyere praksis vedrørende fortolkningen af denne bestemmelse. Desuden kan artikel 95 ikke danne grundlag for en kompetence for Fællesskabet til at indgå aftalen, eftersom denne omhandler former for behandling af oplysninger, der er udelukket fra anvendelsesområdet for direktiv 95/46 om beskyttelse af personoplysninger. For det andet forudsætter aftalen en ændring af dette direktiv, der skal vedtages efter den i artikel 251 omhandlede fremgangsmåde, og kunne derfor kun indgås efter samstemmende udtalelse fra Parlamentet.

Med sit tredje anbringende har Parlamentet anført, at indgåelsen af aftalen udgør en tilsidesættelse af grundlæggende rettigheder, og særligt retten til beskyttelse af personoplysninger, vedrørende væsentlige aspekter af denne rettighed, og at indgåelsen af aftalen ligeledes udgør en uberettiget indgriben i privatlivets fred: dette er uforeneligt med artikel 8 i den europæiske menneskerettighedskonvention.

Det fjerde anbringende vedrører tilsidesættelsen af proportionalitetsprincippet, navnlig den omstændighed at aftalen foreskriver videregivelse af et urimeligt stort antal oplysninger om passagerer, og at disse oplysninger bliver opbevaret for længe af de amerikanske myndigheder.

Endelig påberåber Parlamentet sig endvidere mangel på en tilstrækkelig begrundelse for en retsakt, der har så særlige karaktertræk, samt en tilsidesættelse af princippet om loyalt samarbejde, der er fastsat i artikel 10 EF, henset til de meget usædvanlige omstændigheder i forbindelse med vedtagelsen af den anfægtede afgørelse, som fandt sted under behandlingen for Domstolen af begæringen om udtalelse 1/04 vedrørende aspekter, der klart gav anledning til retlige tvivlsspørgsmål.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2004/496/EF af 17.5.2004 om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater om luftfartsselskabers behandling og overførsel af PNR-oplysninger (»Passenger Name Records») til United States Department of Homeland Security, Bureau of Customs and Border Protection (EUT L 183 af 20.5.2004, s. 83).

Sag anlagt den 27. juli 2004 af Europa-Parlamentet mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-318/04)

(2004/C 228/67)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 27. juli 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Europa-Parlamentet ved H. Duintjer Tebbens og A. Caiola, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Europa-Parlamentet har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning 2004/535/EF af 14. maj 2004 ⁽¹⁾ annulleres i medfør af artikel 230 EF.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Europa-Parlamentet har til støtte for sin påstand fremført fire anbringender, nemlig at Kommissionen har foretaget magtoverskridelse, samt at væsentlige principper for direktiv 95/46/EF, grundlæggende rettigheder og proportionalitetsprincippet er tilsidesat.

Med hensyn til magtoverskridelse er Kommissionens beslutning vedtaget ved overskridelse af dens beføjelser, uden at være i overensstemmelse med de bestemmelser, der er fastsat i grunddirektivet — 95/46/EF om beskyttelse af personoplysninger — og udgør en tilsidesættelse af navnlig artikel 3, stk. 2, første led, i direktiv 95/46 om udelukkelse af aktiviteter, der ikke er omfattet af fællesskabsretten.

Europa-Parlamentet fremhæver desuden følgende aspekter: CBP (Amerikas Forenede Staters told- og grænsekontrolmyndighed) er ikke et tredjeland i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 25 i direktiv 95/46, beslutningen om konstatering af et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau giver tilladelse til videregivelse til andre amerikanske regeringsmyndigheder samt til tredjelande, beslutningen medfører en tilsidesættelse af artikel 13 i direktiv 95/46 vedrørende begrænsninger af og undtagelser fra principperne om behandling af personoplysninger (begrænsninger og undtagelser, der er forbeholdt medlemsstaterne), og på grundlag af beslutningen har CBP en direkte adgang til PNR-oplysningerne, som ikke har hjemmel i direktivet. Under henvisning til den indbyrdes afhængighed mellem beslutningen om konstatering af et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau og aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater skal beslutningen betragtes som en foranstaltning, der ikke er egnet til at opnå det forfulgte mål, nemlig at pålægge videregivelse af PNR-oplysninger.

Med sit andet anbringende har Europa-Parlamentet anført, at Kommissionens beslutning om konstatering af et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau ligeledes tilsidesætter de væsentlige principper for direktiv 95/46/EF. I særdeleshed det i beslutningen omhandlede behandlingsformål er uforeneligt med det oprindelige behandlingsformål. Der foreligger ikke en retlig forpligtelse til behandling. Principperne for grunddirektivet er tilsidesat med hensyn til behandling af følsomme oplysninger, og med hensyn til retten til indsigt, samt rettigheder i forbindelse dermed. Retten til domstolsbeskyttelse er ikke garanteret, og tilladelsen til videregivelse til andre amerikanske myndigheder og til tredjelande uden enhver reel og effektiv beskyttelse er uforeneligt med direktiv 95/46.

For det tredje fastholder Europa-Parlamentet, at Kommissionens beslutning om konstatering af et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau har tilsidesat grundlæggende rettigheder, og særligt beskyttelsen af privatlivets fred og retten til beskyttelse af personoplysninger, jf. artikel 8 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, således som den er anvendt af Domstolen og af Menneskerettighedsdomstolen.

Som det fjerde anbringende har Parlamentet gjort gældende, at beslutningen om konstatering af et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau ligeledes tilsidesætter proportionalitetsprincippet, navnlig på grund af den omstændighed, at et for stort antal PNR-oplysninger kan videregives, og at disse oplysninger kan opbevares for længe af de amerikanske myndigheder.

(¹) Kommissionens beslutning 2004/535/EF af 14.5.2004 om tilstrækkelig beskyttelse af personoplysninger, der er indeholdt i registre over flypassagerer, og som videregives til Amerikas Forenede Staters told- og grænsekontrolmyndighed (EFT L 235, s. 11).

Sag anlagt den 23. juli 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-319/04)

(2004/C 228/68)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 23. juli 2004 anlagt sag mod Den Franske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved G. Rozet, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 1999/63/EF af 21. juni 1999 om gennemførelse af den aftale om tilrettelæggelse af arbejdstiden for søfarende, som

er indgået mellem European Community Shipowners' Association (ECSA) og Federation of Transport Workers' Unions in the European Union (FST) – Bilag: Europæisk aftale om tilrettelæggelse af arbejdstiden for søfarende (¹), idet den ikke har udstedt de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv, eller idet den under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

- Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 30. juni 2002.

(¹) EFT L 167 af 2.7.1999, s. 33.

Sag anlagt den 27. juli 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-320/04)

(2004/C 228/69)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 27. juli 2004 anlagt sag mod Storhertugdømmet Luxembourg af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved D. Martin, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse (¹), idet det ikke har udstedt de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv.

- Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 19. juli 2003.

(¹) EFT L 180 af 19.7.2000, s. 22.